

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 11. мај 2012. године

Предмети бр. 79/10 и 80/10

Зорица БОЈКОВИЋ и Дејан БОЈКОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 11. маја 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег

г. Пола ЛЕМЕНСА

гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе гђе Зорице Бојковић (предмет бр. 79/10) и г. Дејана Бојковића (предмет бр. 80/10) уложене су 31. марта 2010. године и уписане су 1. априла 2010. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

2. Жалиоци су бивши становници Косова са тренутним пребивалиштем на територији Србије. Они наводе да су 24. јуна 1999. године морали да напусте Косово из безбедносних разлога. Након свог одласка, они више нису могли да наставе да раде у друштвеном предузећу „АМК Младост“ у Подујеву (АМК Младост), где су раније радили. Они такође наводе да од тада нису од предузећа добили никакву надокладу.
3. Дана 27. фебруара 2006. године, оба жалиоца су поднела захтеве Косовској повереничкој агенцији (КПА) у којима су тражили да буду укључени у групу радника за које се сматра да имају право да добију удео од 20% прихода од приватизације и неисплаћене плате. Захтев гђе Бојковић уписан је од стране правног одељења КПА 19. септембра 2007. године, а захтев г. Бојковића 4. јула 2007. године. Жалиоци тврде да нису добили никакав одговор КПА у вези са тим предметом.
4. У писму датираним на 4. мај 2012. године, Косовска агенција за приватизацију (КАП), наследница обавеза КПА, обавестила је Комисију да предузеће АМК Младост још увек није приватизовано и да списак радника који су стекли право на удео још увек није коначан.

III. ЖАЛБЕ

5. Жалиоци се жале на чињеницу да су *de facto* отпуштени са свог радног места и да су од тада лишени плате. Они се такође жале на изостанак активности КПА у вези са њиховим захтевом за део прихода од приватизације предузећа „АМК Младост“.
6. Они се генерално позивају на Универзалну декларацију о људским правима и Међународну конвенцију о економским, социјалним и културним правима. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалиоци позивају на повреду свог права на имовину загарантованог чланом 1 Протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

7. Комисија одлучује, сходно правилу 20 свог Пословника, да споји ове две жалбе.

V. ПРАВО

8. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Жалбе у погледу *de facto* отпуштања са радног места и губитка примања

9. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
10. Комисија сматра да је отпуштање жалиоца са посла био тренутан чин из ког не проистиче било каква могућа континуирана ситуација (видети случај *Јовановић*, одлука Европског суда за људска права бр. 59109/00 од 28. фебруара 2002; случај *Новокмет*, бр. 51/10, одлука Саветодавне комисије за људска права бр. 51/10 од 13. априла 2011, §§ 5-8).
11. Комисија напомиње да је до *de facto* отпуштања дошло 1999. године. Следи да овај део жалби лежи ван надлежности Комисије *ratione temporis*.

В. Жалбе у погледу удела у приходу од приватизације

12. Што се тиче жалби у вези са уделима у приходу од приватизације предузећа АМК Младост, Комисија напомиње да КАП и даље спроводи приватизацију предузећа и састављање списка радника који имају право да добију удео од приватизације.
13. Комисија сматра да, пошто је поступак приватизације још увек у току, жалиоцима није ускраћено њихово наводно право на имовину, загарантовано чланом 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП.
14. Према томе, Комисија закључује да је овај део жалби очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући